

Для вибору нової концепції художньо-технічного оформлення видання Гомера «Іліада», техніки ілюстрування та сюжетної лінії ілюстрацій було застосовано експертне опитування, яке проводилось на базі аналізу ескізів за трьома показниками: ступінь повноти відображення змісту в ілюстраціях; цілісність ілюстративного ряду; естетична цінність ілюстрацій. Як експерти було залучено фахівців в області ілюстрування і художньої діяльності.

В ході експертного опитування головним параметром визначено естетичну цінність ілюстрацій. У запропонованих ескізах перевага надана кольоровим ілюстраціям виконаним з використанням комп'ютерної графіки з сюжетною лінією, яка складається зі сцен, серед яких: поранення Менелая, смерть Патрокла, виготовлення Гефестом зброї для Ахіллеса, перемога Ахіллеса над Гектором, викуп тіла Гектора батьком Пріамом.

Отже, проведений аналіз дав змогу оцінити здобутки вибору сюжетно-композиційних прийомів оформлення попередніх видань поеми Гомера «Іліада» з метою створення нового, актуального видання у сучасних реаліях.

УДК 655.254.22:82.083

© **Марія Сидоренко**, магістрантка, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, м. Київ, Україна, 2021 р.

Науковий керівник: Т. Г. Осипова, канд. техн. наук, доц., ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

ЗОБРАЖУВАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОРТРЕТУ ЯК ЕЛЕМЕНТУ ІЛЮСТРУВАННЯ

In the fine arts, the portrait is an independent genre, a form of depiction of a person, focusing on his face and conveying the individual features of his features.

Портрет як самостійний жанр образотворчого мистецтва пройшов довгий шлях становлення і розвитку,

починаючи з наскального рисунка і до сьогодення, що є свідченням процесу усвідомлення художниками людської самотності та неповторності.

Залежно від призначення портрета, можна виділити наступні різновиди: історичний; психологічний; камерний; колективний; мініатюрний; релігійний; автопортрет тощо. Зважаючи на такі широкі можливості, портрет з моменту появи книги зайняв свою нішу в оформленні видань.

Художник-ілюстратор глибоко аналізує зміст літературного твору, ретельно вибирає усі ознаки, що формують риси характеру героя та зовнішнього вигляду, прагне до образного розкриття ідейного змісту твору, виявлення його стильових особливостей через застосування різноманітних художніх технік та авторських манер, одним із яких є портрет. Тому дослідження зображувальних властивостей портрету як елемента ілюстрування є актуальним.

Метою роботи є порівняння різних за стилем портретів з метою використання в ілюструванні видань, для створення власної концепції дизайну книги Миколи Хвильового «Я (Романтика)».

Для дослідження були вибрані портрети різних часів і різних майстрів.

В реалістичному портреті (рис., а, б), художники фокусували свою увагу на обличчі, передачі індивідуальних особливостей рис людини, її психологічного стану, внутрішнього світу, соціального статусу, приналежності до певної історичної епохи. В реалістичному портреті важливою є кожна деталь: від прикрашальних елементів на моделі до пози і оточення. Проте такі портрети в сучасному мистецтві ілюстрації мало використовуються.

З появою на рубежі XIX–XX ст. авангардизму суттєво збагатилася мова мистецтва за рахунок втілення широкого спектру нових ідей, запропонованих такими майстрами як П. Пікассо (рис. в, г), А. Матісс, В. Кандинський, К. Малевич тощо.

Для творів П. Пікассо (рис. в, г) притаманно пошук нових засобів у виявленні форми та змісту художніх творів; переоцінка духовних цінностей і нове сприйняття

світу. Так на картині «Жінка, що плаче» (рис., г) поєднанням різких кольорів, застосуванням жорстких ломаних ліній, що спотворюють обличчя жінки, автор зміг передати страждання і почуття болю. Така форма візуалізації наряду з сюрреалізмом С. Далі (рис., д, е) широко застосовується в книжковій графіці.

По новому сприймаються й сучасні техніки портрету, до яких належить колаж (рис., ж, з). Так картини канадського художника Ендрю Сальгадо сприймаються як суміш порядку і хаосу, де окремі геометричні фігури різних кольорів, поєднуючись один з одним утворюють великі портрети. Художник Антоніо Мора (рис., з) в ко-

а

в

д

ж

б

г

е

з

Приклади реалістичних портретів: а — Портрет молоді жінки, Сандра Боттічеллі; б — Мона Ліза, Леонардо да Вінчі; в — Любителка абсенту, Пабло Пікассо; г — Жінка, що плаче, Пабло Пікассо; д — Особа війни, Сальвадор Далі; Ендрю Сальгадо; ж — колажний портрет, Антоніо Мори

лажі поєднує портрет, який плавно зливаючись з зображеннями красот природи і архітектури міст, утворює сюрреалістичну картину.

Отже, портрет являє собою потужний інструмент для розкриття образу і займає важливе місце в ілюструванні книги. Тому в розробці дизайну «Я (Романтика)» використання колажного портрету дозволить не тільки розкрити власне світобачення, уявлення про красиве й потворне, добро і зло, а й створити такі психологічні портрети, які будуть містити у елементах колажу події, відображені у літературному творі.

УДК 655.262.2

© **Анастасія Гозова**, студентка 4-го курсу, ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського, м. Київ, Україна, 2021 р.
Науковий керівник: К. І. Золотухіна, канд. техн. наук, доц., ВПІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ СТРУКТУРНОГО ТА ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ ПАКОВАЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Particular qualities in creating structure and graphical design for packages were analyzed.

Додрукарський етап підготовки картонного пакування є важливим, оскільки виключення помилок при створенні конструкції, дозволить забезпечити якість кінцевого виробу. Але перш ніж розробляти конструкцію, потрібно узгодити технічне завдання із замовником, проаналізувати ринок, визначити цільову аудиторію, виявити слабкі сторони конкурентних зразків тощо. Якщо по закінченню вище вказаних пунктів не виникло суперечок чи невідповідностей із тим, що хоче мати